

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 368.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982999145936/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

flyde — men hellerikke mere — komme over mit Hoved, saa staar jeg ikke barhovedet paa Dommens Dag — —»

«Hør, hvor Nattergalen synger derude!» sagde Mester Lucas Cranach.

«Men det er meget værre, hvad jeg nu har indseet: at Guds Ord kan ikke faa Lov at gaa sin Gang blandt Folk i Frihed. De forvandler det hele kun til Galenskab og Lovløshed og voldeligt Tyranni. Øvrigheden kommer til at blande sig deri.»

«Mener I ogsaa det, Hr. Doktor?» sagde Bugenhagen.

«Uden Orden er Folk ikke Mennesker, endsige kristne Mennesker. Uden Orden laver de alting om, enten til Løjer og Langkaal — som mest er Tilfældet — eller ogsaa til Ondskab og Oprør. Det saae vi for et Par Aar siden her i Wittenberg, og nu i hele Tyskland. Jeg veed vel, at Troen kan aldrig blive til andet end en fri Sag. Men de, som vil have deres Tro i Frihed og tillige aabenlyst, de maa saa lide for det, om ikke andet kan være, og vandre til et fremmed Land, — som Kristus siger: naar de forfølger eder i een Stad, da flyer til en anden. Men i Landet maa der være Orden og Lydighed; saa kommer der dog Mennesker ud af det og ikke Narre; men de sande Kristne bliver mest Flygtninge paa Jorden. Det er nok ogsaa i alle Maader den rimeligste Orden, som Verden den er.»

«Da bliver det haardt at være et kristent Menneske,» sagde Bugenhagen.

«Det er hellerikke Vorherres Mening, at vi skal have Gilde hver Dag. — Nej, Verden er streng, — og var den ikke streng, saa gik det først galt, saa raadnede vi alle op.» —

Der blev Tavshed en Stund. Man maatte undres over, at Natten derfor sletikke blev lydøs. Nattergalen slog saa højt og saa nær, som om den sad i Vindueskarmen.

«Men Trods al Verdens Strengbed,» sagde Lucas Cranach, «saa har dog Gud givet den fattige Fugl histude at synge saa skjønt, som om den var i Paradis. — Lad os nu sige Farvel og gaa. Det er Synd at forstyrre dens Sang.»